

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.418 van 9 juli 2015
in de zaak A. 216.134/XIV-36.490**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bruno Soenen
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Vaderlandstraat 32
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 juni 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 145.095 van 8 mei 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 19 juni 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Waar verzoeker een overweging uit het bestreden arrest ‘citeert’ waarin verwezen wordt naar Armenië, moet worden opgemerkt dat nergens in het bestreden arrest dergelijke overweging terug te vinden is en dat verzoekers asielrelaas enkel betrekking heeft op zijn land van herkomst, zijnde Iran. Verzoeker voert aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest “de bewijslast veel te streng toepast” gelet op de vervolging waarmee hij geconfronteerd werd en die voortkomt uit zijn functie bij

de veiligheidsdienst. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit in het bestreden arrest op omstandig gemotiveerde wijze dat de vaststelling dat het opmerkelijk is dat verzoeker nalaat stavingstukken aan te brengen die dateren van vlak voor zijn vertrek uit Iran wel degelijk de geloofwaardigheid ondermijnt van zijn bewering tot aan zijn vertrek voor de Sepah te hebben gewerkt. Verzoeker tracht in zijn enige middel in wezen aan te tonen dat die bewering wel degelijk geloofwaardig moet worden bevonden door een mildere bewijslast te hanteren omwille van een aantal feitelijke elementen, doch dergelijke uiteenzetting raakt de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negen juli tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams